

...

Mladi animatori iz Splita:

Novi pastoralno-katehetsko-odgojni pothvat:

Oratorij "Don Bosco" u župi Marije Pomoćnice, Split-Kman

Oratorij "Don Bosco" Kman-Split ustanovljen je 29. siječnja 1993. Od tada našim oratorijem službeno koordinira don Tunjo Blažević.

Nekoliko povijesnih podataka:

Ljeto 1992.

Skupina srednjoškolaca, koja se tijekom godine susretala jednom tjedno, odlučila je nastaviti svoje druženje i preko ljeta.

Dva do tri puta tjedno, u večernjim satima, dečki i cure su zajedno igrali nogomet, košarku, graničare, preskali špagu... Dvorište bi sasvim utihnulo tek oko 22,30. Vremenom su se u te igre uključivali i mladi iz susjedstva, ali i njihovi prijatelji iz obližnjih gradskih četvrti.

Organiziranjem igara bez granica dvorište je postalo pretijesno za sve. Uskoro se pretvorilo u jednu vrst okupljališta mladih naše župe.

Na kraju smo priredili malu, sasvim skromnu oporštajnu večer, zaslađenu tortom za najaktivnije toga ljeta. Jesen 1992.

Osnovno pitanje bilo je: Postoji li interes mladih za okupljanjem i nakon vrućih ljetnih dana? Stoga smo odlučili za njih otvoriti naše prostorije. To se uglavnom svodilo na dvije prostorije: nekadašnju "južnu" vjeronaučnu dvoranu te "glazbenu kućicu" u vrtu.

"Južna dvorana" bila je otvorena gotovo svaku večer (osim ponedjeljka) i tu su dečki uglavnom igrali stolni tenis. Veliki dio njih morao je ostajati na dvorištu gdje bi opet samo dio igrao košarku ili nogomet. Ostali bi uglavnom bili pasivni promatrači.

Interes mladih bio je iznad naših očekivanja, mnogo veći nego što smo bili u stanju zadovoljiti, ne samo zbog nedostatka prostora, rekvizita, nego i animatora koji su bili spremni posvetiti im dio svog vremena. Dvorište je ponekad primalo i do 100-ak osoba u dobi od 12-20 godina. Djecu koja bi povremeno trčkarala okolo tada još nismo obuhvatili "radom". U to vrijeme radilo je pet animatora, svake večeri po dvoje, dakle jedan animator na četrdeset do pedeset mladih. Rad je bilo teško koordinirati.

Zima 1992.

Pokušavamo riješiti novo pitanje - organiziranija ponuda, uvođenje pravila ponašanja...

Pojam oratorija mladima je tada bio potpuno nepoznat. Slijedi razdoblje upoznavanja "oratorija" i karizme don Bosca. Pokušali smo to ostvariti kroz osobne susrete s njima želeći ih zainteresirati i informirati ujedno o sličnim ustanovama koje funkcioniraju širom svijeta. Metoda "šaputanja o nekakvom oratoriju na Kmanu" brzo se širila župom, ali to nije bilo dovoljno. Stoga smo mjesec dana prije samog otvaranja oratorija pripremili dopis našim mladim "prijateljima i prijateljicama". On ih je upoznao sa značenjem, ciljem i funkcioniranjem oratorija, ponudama raznih aktivnosti i pravilima ponašanja. Ujedno smo željeli da svatko od njih osobno osjeti pripadnost našoj novoj zajednici te smo uz svečano otvaranje oratorija dodijelili i članske iskaznice za sve koji su se prethodno učlanili u oratorij.

29. siječnja do lipnja 1993.

Nakon službenog otvaranja oratorija, tu je bilo oko stotinjak članova. Članske iskaznice su nakon toga postale nefunkcionalne. Nemoguće je bilo kontrolirati "ulaz" u prostorije oratorija.

Ponedjeljkom se (već tradicionalno četvrtu godinu) sastajala skupina srednjoškolaca koju smo popularno nazivali "duhovnjacima"; utorkom, srijedom, četvrtkom i petkom dečki su koristili dvoranu za stolni tenis i dvorište u vremenu od 19,30 do 21,30 sati. Srijedom se dio mladih okupljao u bibliotekarskoj, a četvrtkom u literarnoj skupini, dok su petak i "kućica u vrtu" bili rezervirani za glazbenike.

Svaka večer započinjala je i završavala molitvom ili prigodnom mišlju. Pušenje je zabranjeno u svim prostorijama oratorija. Pravila ponašanja su pristupačna svima na našim oglasnim pločama. Pa ipak je bilo poteškoća, jer je dio mladih teško prihvaćao "ograničenja".

Tijekom rada bibliotekarske i literarne skupine (koji je tu prvu sezonu bio uspješan) koristili smo se raznom literaturom. No mladima su se posebno sviđjeli susreti organizirani po knjizi "Vježbe za rad s mladima" što ju je priredila Rebeka Anić.

Najintenzivniji život vodila je skupina "duhovnjaka". Oni su pored uobičajenih susreta organizirali izlete, proslave rođendana, šetnje plažama, duhovne obnove, molitvene susrete i polako su postajali glavni pomagači i nositelji svih aktivnosti posebno u vrijeme značajnih datuma i blagdana. Postupno se dio njih uključivao i u tjedni rad s mladima u oratoriju.

Posljednja tri mjeseca (travanj, svibanj i lipanj) župa je organizirala i posebnu aktivnost - ponavljanje za osmoškolce i to za sljedeće predmete: matematiku, engleski, kemiju, biologiju, fiziku, hrvatski te prirodu i društvo za prva četiri razreda. Iskustvo takvog rada pokazalo se izuzetnim, a entuzijastički žar su pokazali i neki naši profesori (Ana Luković, Jelisava Aglič) i prijatelji (Marinko, Helga...).

Ljeto 1993.

Za to razdoblje možemo reći da se gotovo u potpunosti ispunio plan. Plan rada obuhvaćao je dvije kategorije oratorijanaca: osmoškolce i srednjoškolce.

Osnovnoškolci

Oratorij je otvoren tjednom intenzivnog druženja, pet dana cjelodnevnog boravka, a poslije dva puta tjedno

organiziranog na sljedeći način:

- 9,30: okupljanje, himna "Salve don Bosco", molitva;
- 10,00-12,00: raspored po skupinama (likovna, glumačka, športska, lutkarska...);
- 12,00-12,30 (13,00): zajedničko predstavljanje rada svih skupina (posebno je zanimljiva bila glumačka skupina koja je svakog dana morala izabrati i pripremiti - u obliku pantomime - neku od crtica iz don Boscova života, koju bi zatim svi zajedno morali odgonetnuti);
- 13,00-17,00: ručak i odmor (odlazak kućama);
- 17,00: pripreme za večernje aktivnosti (jedanput tjedno i slavljenje euharistije u 18,00-18,30);
- 19,00 - 21,00: - igre bez granica;
- pripreme za festival "Ljeto '93";
- pripreme za završnu večer ljetnog oratorija '93.

Djeca su posebno uživala u posljednjim aktivnostima, a obje večeri bile su uspješne i prihvaćene ne samo od djece nego i od roditelja. Na završnoj večeri gosti su bila i djeca iz izbjegličkog kampa u Kaštelima. Tada su ujedno dodijeljene nagrade pobjednicima festivala i najboljim oratorijancima. Tog ljeta bile su to dvije cure: Helena i Marina.

Cijelo ljeto (srpanj i kolovoz), jedanput tjedno, djeca su išla na plažu (kad su mogućnosti dozvoljavale, postajali bi to pravi izleti na kupališta izvan grada). Vrijeme je i tu bilo organizirano kroz razne zabavne i natjecateljske aktivnosti koje je na takvim mjestima moguće izvesti. U dvotjednom radu sudjelovale su i dvije djevojke iz Zagreba.

Srednjoškolci

Dva puta tjedno, od 20,00 do 22,00: športske aktivnosti.

Zima 1993/94.

Želja i potreba za organiziranim radom okupila je veći broj animatora. Pored don Tunje i ostalih svećenika koji su se, ovisno o svojim dužnostima, uključivali u rad te "starih" animatora Dušana Vuletića (vjeroučitelj), Marije Vuletić (profesor kemije i biologije), Tadije Mamića (dipl. ekonomist), Marije Perić (apsolvent medicinskog fakulteta), radu su se još u tjednu ljetnog intenzivnog oratorija pridružile i vjeroučiteljice Miranda Banovac, Renata Škiljo, Vesna Hrstić, Mirjana Vučica (vjeroučiteljica, dipl. teolog, ing. građevinarstva) te glavne svježne snage animatorstva na Kmanu: Didina, Vesna, Josipa, Mario, Marija, Andro, Andrej, Ante, Sanja, Marijana, Iris, Helena, Darko...

Oratorij obuhvaća tri kategorije:

- 1) od četvrtog do osmog razreda osnovne škole (osamdesetak djece);
- 2) srednja škola i radnička mladež (stotinjak članova);
- 3) pripravnici za sakrament potvrde (stotinjak članova).

"Dječji" oratorij

Vode ga vjeroučiteljice svakog petka i subote.

Petkom u poslijepodnevnom terminima: uglavnom zabavne i rekreativne aktivnosti.

Subotom od 10,00 do 13,00: rad po skupinama - likovna, dramska, športska, liturgijska.

Mjesečno se organiziraju izleti, a povremeno poneka priredba i prezentacija radova. Radu su dostupne tri prostorije i dvorište crkve, te skromni rekviziti (materijal potreban za najrazličitije aktivnosti) koji se uglavnom nabavljaju donacijom te minimalnim izdavanjima župne

zajednice, uz povremenu pomoć župnog Caritasa kojem od srca zahvaljujemo.

Srednjoškolci i radnička mladež

Animatora koji aktivno rade koordinirajući aktivnosti je šest, uz desetak animatora-pripravnika. Postoje dvije podskupine koje pokazuju različite interese: prva i brojnija, njih osamdesetak, uglavnom muški članovi, zainteresirana je za sportsko-rekreativne aktivnosti, a druga malobrojnija, njih petnaestak, je skupina "duhovnjaka" animatora-pripravnika.

Prvoj skupini dostupno je dvorište te "južna" dvorana župne kuće, a drugoj dvorana "tete Jozice" (kućica u dvorištu) i ostale prostorije po potrebi u slobodnim terminima...

Uključivši se u konkretan rad s mladima, drugoj skupini postat će dostupni i ostali prostori u sljedećim terminima:

PONEDJELJAK od 20,00 do 22,00: animatori-pripravnici, salezijanski suradnici. Mjesto susreta: kućica u dvorištu.

Prvi ponedjeljak u mjesecu: susret srednjoškolaca (susret s odabranim temama);

Drugi ponedjeljak u mjesecu: susret animatora (ob-

rada tema po knjigama za animatore);

Treći ponedjeljak u mjesecu: vjeronaučna tematika;

Četvrti ponedjeljak u mjesecu: molitveni susret.

UTORAK od 20,30 do 21,30: VJERONAUČ - priprema za sakrament potvrde.

SRIJEDA I PETAK od 19,30 do 22,00: ŠPORTSKA SEKCIJA (turniri i prvenstvo u malom nogometu, košarka i stolni tenis);

SRIJEDA od 20,00 do 21,30: BIBLIOTEKARSKA SKUPINA, potkrovlje crkve;

ČETVRTAK od 20,00 do 21,30: LITERARNA SKUPINA (sjeverna dvorana);

PETAK od 20,30 do 22,00: LITURGIJSKA SKUPINA (kućica u dvorištu).

Poseban uspjeh ove godine imala je sportska sekcija za koje je vrlo uspješan turnir prigodom don Boscova blagdana (sudjelovale su 34 ekipe iz cijelog grada) te godišnje prvenstvo u malom nogometu.

Bitno je reći da u oratorij dolaze i mladi izvan područja naše župe. Naša je želja da budemo otvoreni za sve.

Program za ljeto 1994. je u izradi te ga nažalost još ne možemo predstaviti javnosti, no nadamo se da će on razveseliti i oplemeniti našu djecu još snažnije nego do sada.